

ΕΤΟΣ ΙΕ΄.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1882.

ΑΡΙΘ. 179.

Συνδρ. έτησ. έν 'Ελλάδι Δρ. 1.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Είς ούδένα, πλην τών τακτικῶν ανταποκριτῶν, στέλλεται ἡ 'Εφημερίς τῶν Παίδων» ἄνευ προπληρωμῆς.

» » » 'Εξωτερικῇ » 2.

'Εν δδφ Αἰδίου ἀριθ. 39.

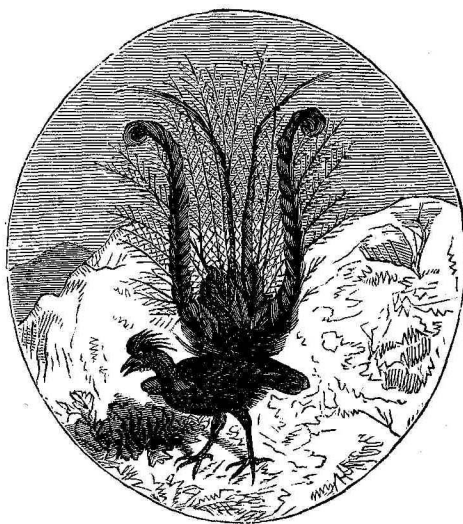
ΛΥΡΑ.

Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστᾷ έν τῶν ὀραιοτάτων πτηνῶν, τὰ ὅποια ὑπάρχουν έν τῷ κόσμῳ, ἔλαβε δὲ τὸ ὄνομα τοῦτο ἐκ τούτου ὅτι ὅταν ἀπλῶνῃ τὴν οὐρὰν του, αὕτη λαμβάνει τὸ σχῆμα λύρας.

Ἡ Λύρα εἶναι πτηνὸν ἰσομέγε-
θες μὲ τὸ παγῶνι, ἀνήκει δὲ εἰς
τὴν οἰκογένειαν τῶν Φασιανῶν, καὶ
ἐνδιαίτῃται εἰς δάση. Εἶναι πολὺ
δειλὸν καὶ ταχὺ εἰς τὰς κινήσεις
του καὶ διὰ τοῦτο δυσκόλως φο-
νεύεται.

Ὅχι μόνον δὲ τὰ πτερά του
εἶναι ὠραῖα, ἀλλὰ καὶ ἡ φωνὴ του
μελωδικὴ καὶ ἰσχυρὰ, ψάλλει δὲ
καθ' ὅλον τὸ ἔτος, ἀρκεῖ ὁ καιρὸς
νὰ ᾄῃαι εὐήλιος.

Ἡ Λύρα κατασκευάζει τὴν φω-
λεάν της έν εἰδει δόμου, περιβάλλει
δὲ τὸ ἐσωτερικὸν αὐτῆς διὰ μα-
λακῶν πτελῶν, καὶ ἐντὸς αὐτῆς ἐνα-
ποθέτει καὶ ἐκκολάπτει τὰ ὠά της,
κατοικεῖ δὲ εἰς αὐτὴν καὶ ἡ ἰδία
μετὰ τοῦ συζύγου καὶ τῶν τέκνων
της, ἀφοῦ ἐκκολαφθοῦν μέχρις οὗ
ταῦτα κατασταθοῦν ἱκανὰ νὰ ἀ-
ποτελέσουν ἰδίας οἰκογενείας.

Ἡ Λ ὕ ρ α .

ΑΙ ΕΛΠΙΔΕΣ.

Σὲ λαγκαθὰ, ποὺ δροσερὰ τὴν ἔλουζαν βρύκια,
μικρὸ παιδάκι ἔκοβε λουλούδια τρυφερά.
Ολόγυρά του ἔβοσκαν ἀγνὰ περιστερὰκια,
καὶ ἔλαφρὰ τὸ χαϊδεύαν μ' τ' ἄσπρα τους φτερά.
Γιὰ νὰ τὰ πιάσῃ ἄπλονε χερὰκια ζηλεμένα,
μὰ φεῦγαν ἕνα ... ἕνα ...

— Παπούλη, τί πουλιά 'ναι αὐτά; (ἐρώτησε μὲ πόνο
τὸ γέρο ποὺ καθώτανε σὲ ρίζα μῆλας ἐληῆς).
Ζυγόνουνε κοντὰ, κοντὰ, γιὰ νὰ τὰ πιάσω ἀπλόνω,
μὰ φτερουγιάζουνε εὐθὺς καὶ χάνονται μὲ μῆλας . .
Παιδί μου, τὰ πουλάκια σου τὰ ἔμορφα ποὺ εἶδες . .
αὐτά ... τὰ λέν' ἐλπίδες ...
(Ἐκ τῶν Μύθων Δ. Καμπούρογλου.)